

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3Tos/16/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5318010094
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Sučík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5318010094.5

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, na neverejnom zasadnutí konanom 13. apríla 2022 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Sučíka a sudcov JUDr. Adriany Gallovej a JUDr. Moniky Liptákovovej prejednal sťažnosť odsúdeného H. D. proti uzneseniu Okresného súdu Čadca, sp.zn. 2T/30/2018 z 21.12.2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. z r u š u j e uznesenie Okresného súdu Čadca, sp.zn. 2T/30/2018 z 1.12.2021 a podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. odsúdenému H. D., nar. X.X.XXXX v O., bytom O., prechodne bytom O. - S. XXX, t.č. vo výkone trestu v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou,

u k l a d á

ambulantné ochranné protialkoholické liečenie.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 299 ods. 1 Tr. por. a § 73 ods. 1 Tr. zák. uložil odsúdenému H. D. ambulantné ochranné protialkoholické liečenie.

Proti uzneseniu okresného súdu podal sťažnosť odsúdený, ktorú odôvodnil tak, že v roku 2019 bol na neho vypracovaný znalecký posudok v konaní v Českej republike, z ktorého vyplýva, že nie je závislý na omamných látkach a alkohole. V tomto konaní znalec nenavrhol žiadny spôsob jeho liečby. Jeho rodina ho 20 rokov napadá a má osobný záujem, aby bol prehlásený za závislého kvôli majetkovým sporom. Znalkyňa, ktorá vypracovala posudok, bola ovplyvnená jeho rodinou a klamstvami, ktoré jej boli uvedené. Pokiaľ by nastúpil liečbu, bol by vyradený z práce. Má vyživovaciu povinnosť voči maloletým deťom. Poukázal, že bol odsúdený aj za zanedbanie povinnej výživy. Nie je závislý na drogách a alkohole. Jeho rodina ho vôbec nepozná, od 15-tich rokov sa o seba staral sám. Od 18-tich rokov chodil po svete a doma bol vždy len chvíľku. Nerobí mu dobre baviť sa s ľuďmi, ktorí mu do očí klamú. Žiada preto, aby krajský súd zrušil rozhodnutie okresného súdu o uložení protialkoholického liečby.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. napadnuté uznesenie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že sťažnosť bola podaná v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom a že táto je síce dôvodná, avšak z iných dôvodov než sú v nej uvedené.

Zo spisu vyplýva, že H. D. bol trestný rozkazom Okresného súdu Čadca, sp.zn. 2T/30/2018 z 19.3.2018 právoplatne uznaný za vinného zo spáchania prečinov porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. a nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., ktoré spáchal pod vplyvom alkoholu.

Uznesením Okresného súdu Čadca, sp.zn. 2T/30/2018 z 31.10.2018 bolo podľa § 353 ods. 6 Tr. por. rozhodnuté, že súd vyhradzuje rozhodovanie o ochrannom opatrení verejnemu zasadnutiu. Zo znaleckého posudku znalkyne MUDr. Dagmar Štrocholcovej, ktorý bol na odsúdeného vypracovaný v predmetnej veci vyplýva, že u odsúdeného H. D. ide o krucálne (rozhodujúce) štádium alkoholizmu s rozvinutými prejavmi psychickej a fyzickej závislosti. Požívanie alkoholu u odsúdeného je viacročné. Pri pokračujúcom požívaní alkoholu môže byť pobyt odsúdeného na slobode nebezpečný. Znalkyňa navrhla preto odsúdenému uložiť protialkoholické liečenie ústavnou formou, nakoľko hrozí, že odsúdený sa pod vplyvom alkoholu môže agresívne správať a v dôsledku toho sa dopúšťať trestnej činnosti. Znalkyňa na verejnom zasadnutí okresného súdu o rozhodovaní o liečbe odsúdenému konštatovala, že pokiaľ by odsúdený dodržiaval ambulantnú protialkoholickú liečbu s obmedzeniami, ktoré vyplývajú z výkonu trestu, možno konštatovať, že by v jeho prípade postačovala aj ambulantná forma liečby.

Na základe dôkaznej situácie považuje aj krajský súd za správny záver okresného súdu o potrebe uložiť odsúdenému protialkoholické liečenie ambulantnou formou. Zo zabezpečených dôkazov nepochybne vyplýva, že pre takýto postup boli splnené všetky zákonné podmienky. Pokiaľ odsúdený v sťažnosti odkazuje na znalecký posudok vypracovaný v Českej republike v inej trestnej veci, táto skutočnosť podľa názoru krajského súdu nie je dostatočne spôsobilá spochybniť závery znalkyne MUDr. Dagmar Štrocholcovej, ktorá vypracovala znalecký posudok vo vzťahu k trestnej činnosti odsúdeného, pre ktorú bol aj uznaný za vinného Okresným súdom Čadca. Zo spisu nevyplývajú také skutočnosti, ktoré by spochybňovali závery posudku znalkyne MUDr. Dagmar Štrocholcovej, najmä v tom smere, že táto by mala byť pri vypracovaní posudku na odsúdeného ovplyvnená jeho rodinnými príslušníkmi, ktorí majú mať záujem, aby bol prehlásený za závislého na alkohole kvôli majetkovým sporom. Napokon zo spisu nepochybne vyplýva, že H. D. bol odsúdený za trestnú činnosť, ktorej sa dopustil pod vplyvom alkoholu. Na správnosť záveru o potrebe absolvovania ochrannej protialkoholickej liečby odsúdeným nemá vplyv ani skutočnosť, na ktorú poukázal v sťažnosti, a to že by bol vyradený z práce a navyiac má aj vyživovaciu povinnosť voči maloletým deťom. Sťažnostné námietky odsúdeného, ktorý spochybňuje svoju závislosť na alkohole, preto považuje krajský súd za neopodstatnené. Ako bolo už vyššie konštatované záver o potrebe uložiť odsúdenému protialkoholickú liečbu, má dostatočnú oporu vo vykonaných dôkazoch.

Prvostupňový súd však pri rozhodovaní nepostupoval procesne správne, keď rozhodoval podľa § 299 ods. 1 Tr. por. a § 73 ods. Tr. zák. Postup podľa § 299 ods. 1 Tr. por. by prichádzal do úvahy, pokiaľ by si súd rozhodnutie o ochrannom liečení nevyhradil postupom podľa § 353 ods. 6 Tr. por. a rozhodoval by na základe návrhu prokurátora. V predmetnej veci sa však o takýto prípad nejedná, nakoľko prokurátor návrh na uloženie liečby odsúdenému nepodal. Taktiež nesprávne postupoval prvostupňový súd podľa § 73 ods. 1 Tr. zák., nakoľko takýto postup by prichádzal do úvahy len v prípadoch uvedených v § 39 ods. 2 písm. c) a § 40 ods. 1 písm. c) Tr. zák. alebo ak páchatel činu inak trestného nie je pre nepríčetnosť trestne zodpovedný a jeho pobyt na slobode je nebezpečný. Ustanovenie § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zák. sa pritom vzťahuje na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby, čo nie je prípad odsúdeného a § 40 ods. 1 písm. c) Tr. zák. sa vzťahuje na upustenie od potrestania, čo taktiež nie je prípad odsúdeného. Krajský súd preto po zrušení napadnutého uznesenia, sám rozhodol o uložení ambulantného ochranného protialkoholického liečenia odsúdenému H. D., a to podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák., teda preto, že H. D. bol uznaný za vinného pre spáchanie trestného činu pod vplyvom návykovej látky.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti preto krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.